

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
117 Прж.бр. 11230/21
Дана 27.05.2021. године
Београд

Република Србија
Републичка радиодифузна агенција

ПРИМЉЕНО: 07. 07. 2021			
С.рг. јед.	Број	Прилог	Врста
	05-1335	1/19/21	-4

У ИМЕ НАРОДА

Прекршајни апелациони суд у Београду, у већу састављеном од судија: Свјетлане Шобот Блажевић, председника већа, Гордане Ковић Марковић и Зорице Шантрић, чланова већа, са судским саветником Јеленом Милетић, као записничарем, у прекршајном предмету против окривљеног правног лица Радиодифузно предузеће “Б 92” а.д. Београд из Београда, због прекршаја из члана 78 став 1 тачке 15 и 16 Закона о оглашавању и окривљеног одговорног лица у правном лицу Драгана Карацића из Београда, због прекршаја из члана 78 став 2 у вези става 1 тачке 15 и 16 Закона о оглашавању, решавајући о жалби браниоца окривљених, адвоката Круне Савовић из Београда, изјављеној против пресуде Прекршајног суда у Београду 144 Пр.бр. 18606/19 од 09.04.2021. године, на основу члана 100 став 4, члана 102 став 2, члана 269, члана 272, члана 273 и члана 274 Закона о прекршајима (“Службени гласник Републике Србије” бр. 65/13, 13/16, 98/16 и 91/19), у нејавној седници већа одржаној дана 27.05.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Поводом жалбе браниоца окривљеног правног лица Радиодифузно предузеће “Б 92” а.д. Београд из Београда и окривљеног одговорног лица у правном лицу Драгана Карацића из Београда, адвоката Круне Савовић из Београда, а по службеној дужности у смислу члана 272 Закона о прекршајима, ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Прекршајног суда у Београду 144 Пр.бр. 18606/19 од 09.04.2021. године, тако што се прекршајни поступак покренут и вођен против окривљеног правног лица Радио дифузног предузећа “Б 92” а.д. Београд из Београда због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 15 Закона о оглашавању, ближе описаних у ставу 1 тачке 1 до 40, ставу 2 тачке 1 и 2 и ставу 3 тачке 1 до 216 и прекршаја из члана 78 став 1 тачка 16 Закона о оглашавању ближе описаним у ставу 4 и ставу 5 тачке 1 до 7 изреке првостепене пресуде и окривљеног одговорног лица у правном лицу Драгана Карацића за прекршаје из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 15 Закона о оглашавању ближе

описаних у ставу 1 тачке 1 до 40; ставу 2 тачке 1 и 2 и ставу 3 тачке 1 до 216 и прекршаја из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 16 Закона о оглашавању, ближе описаних у ставу 4 и ставу 5 тачке 1 до 7 изреке првостепене пресуде, на основу члана 248 став 1 тачка 6 Закона о прекршајима ОБУСТАВЉА, јер је наступила застарелост за вођење прекршајног поступка.

II. Поводом жалбе браниоца окривљеног правног лица Радиодифузно предузећа “Б 92” а.д. Београд из Београда и окривљеног одговорног лица у правном лицу Драгана Карацића, адвоката Круне Савовић из Београда, а по службеној дужности ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ првостепена пресуда само у делу одлуке о прекршајној санкцији, новчаној казни, тако што Прекршајни апелациони суд окривљеном правном лицу Радио дифузном предузећу “Б 92” а.д. Београд из Београда за прекршаје из члана 78 став 1 тачка 15 Закона о оглашавању ближе описане у ставу 1 тачке 41 и 42 и ставу 3 тачке 217 до 246 изреке првостепене пресуде за које је оглашен одговорним утврђује појединачне новчане казне у износима од по 100.000,00 (стохиљада) динара, а задржавајући као правилно утврђене новчане казне за прекршаје из члана 78 став 1 тачка 15 Закона о оглашавању ближе описане у ставу 6 тачке 1 до 23; ставу 7 тачке 1 до 5; и ставу 8 тачка 1 до 23 изреке првостепене пресуде и прекршај из члана 78 став 1 тачка 16 Закона о оглашавању ближе описан у ставу 9 тачке 1 до 3 изреке првостепене пресуде, у износима од по 300.000,00 (трисотинехиљада) динара ИЗРИЧЕ јединствену новчану казну у износу од 1.400.000,00 (милиончетирисотинехиљада) динара, а окривљеном одговорном лицу у правном лицу Драгану Карацићу за прекршаје из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 15 Закона о оглашавању ближе описане у ставу 1 тачке 41 и 42 и ставу 3 тачке 216 до 246 изреке првостепене пресуде, утврђује појединачне новчане казне у износима од по 20.000,00 (двадесетхиљада) динара, па задржавајући као правилно утврђене новчане казне у износима од по 50.000,00 (педесетхиљада) динара за прекршаје из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 15 Закона о оглашавању ближе описане у ставу 6 тачке 1 до 23; ставу 7 тачке 1 до 5 и ставу 8 тачке 1 до 23 и прекршај из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 16 Закона о оглашавању ближе описан у ставу 9 тачке 1 до 3 изреке првостепене пресуде ИЗРИЧЕ јединствену новчану казну у износу од 240.000,00 (двестотинечетрдесетхиљада) динара.

Изречене јединствене новчане казне окривљени су дужни да плате у року од 15 дана од дана пријема другостепене пресуде, а уколико окривљени изречене јединствене новчане казне не плате у одређеном року исте ће се извршити сагласно члану 315 Закона о прекршајима.

III. У преосталом непреиначеном делу првостепена пресуда се потврђује, а жалба браниоца окривљених одбија као неоснована.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Прекршајног суда у Београду 144 Пр.бр. 18606/19 од 09.04.2021. године окривљено правно лице Радиодифузно предузеће “Б 92” а.д. Београд из Београда оглашено је одговорним због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 15 Закона о оглашавању ближе описаним у ставу 1 тачке 1 до 42, ставу 2 тачке 1 и 2, ставу

3 тачке 1 до 246, ставу 6 тачке 1 до 23, ставу 7 тачке 1 до 5 и ставу 8 тачке 1 до 230 и за прекршаје из члана 78 став 1 тачка 16 ближе описане у ставу 4, ставу 5 тачке 1 до 7 и ставу 9 тачке 1 до 3, за које су му утврђене појединачне новчане казне у износима од по 300.000,00 (трестотинехиљада) динара и изречена јединствена новчана казна у износу од 2.700.000,00 (двамилионаседамстотинахиљада) динара, док је окривљено одговорно лице у правном лицу Драган Карацић оглашен одговорним због прекршаја из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 15 Закона о оглашавању ближе описане у ставу 1 тачке 1 до 42 ставу 2, ставу 3 тачке 1 до 246, ставу 6 тачке 1 до 23, ставу 7 тачке 1 до 5 и ставу 8 тачке 1 до 230 и прекршаје из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 16 ближе описане у ставу 4, ставу 5 тачке 1 до 7; и ставу 9 тачке 1 и 3 изреке првостепене пресуде за које су му претходно утврђене појединачне новчане казне у износима од по 50.000,00 (педесетхиљада) динара, а затим осуђен на јединствену новчану казну у износу од 450.000,00 (четиристотинепедесетхиљада) динара. Истом пресудом окривљени су обавезани да плате сваки понаособ трошкове прекршајног поступка у паушалним износима од по 5.000,00 (петхиљада) динара.

Против напред наведене пресуде благовремено је изјавила жалбу бранилац окривљених, адвокат Круна Савовић због битне повреде одредаба прекршајног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о прекршајним санкцијама, одузимању имовинске користи, трошковима прекршајног поступка и имовинско правном захтеву. У образложењу жалбе се наводи да је побијана пресуда донета уз битне повреде одредаба прекршајног поступка које се огледају у погрешној примени одредбе Закона о прекршајима и то конкретно члана 182 Закона о прекршајима, што је по ставу браниоца окривљених утицало на доношење законите и правилне пресуде. Надаље, у жалби се наводи да је прекршајни поступак против окривљених вођен по неуредном Захтеву за покретање прекршајног поступка, на шта је првостепеном суду указивано у току поступка путем писане одбране јер како то бранилац посебно истиче захтеви не садрже чињенични опис радње из које произилази правно обележје прекршаја и друге околности потребне да би се прекршај што тачније одредио, а што је обавезна садржина захтева за покретање прекршајног поступка из члана 181 став 1 тачка 4 Закона о прекршајима. Истиче се да захтев не садржи датум и време почетка и краја неправилности, без описа чињеничне радње којом би се биће прекршаја могло одредити у смислу различитих облика прекршаја из Закона о оглашавању, због чега је исти првостепени суд морао одбацити.

Надаље, у жалби се истиче кроз понављање одбране са главног претреса да ни чињенично стање у побијаној пресуди није правилно и потпуно утврђено јер првостепени суд у току поступка није у довољној мери утврдио постојање умишљаја код окривљених, односно намере за извршење прекршаја уз наглашавање да иако су окривљени учинили предметне прекршаје исте су учинили из нехата, што све истиче чињеницом да су пре и после емитоване емисије ТВ продаје као посебног програмског садржаја емитоване две целе засебне епизоде програмског садржаја из ког разлога није дошло до прекидања садржаја ради емитовања емисије ТВ продаје као посебног програмског садржаја, односно до емитовања емисије ТВ продаје као програмског посебног садржаја у оквиру другог програмског садржаја, а "Б 92" је предузео све неопходне мере како би што јасније означио почетак и крај појединачне епизоде програмског садржаја. У жалби се затим оспорава одлука првостепеног суда у односу на висину изречене прекршајне санкције, новчане казне окривљенима наводима да првостепени суд приликом одмеравања казне није имао у виду одредбе Закона о прекршајима о ублажавању казне, односно да није применио одредбе о ослобађању од

казне, о изрицању опомене иако су постојали као законски услови, а затим цитира и одредбе члана 43 Закона о прекршајима, као и одредбе члана 50 став 1 истог закона и даје сопствено тумачење истих, уз истицање да у конкретном случају учињеним прекршајима није проузрокована тежа последица, а држање окривљених током поступка који нису ни на који начин одуговлачили из којих разлога предлаже изрицање опомене и примену одредбе члана 43 и члана 50 став 1 Закона о прекршајима. Предлаже да Прекршајни апелациони суд усвоји жалбу, а побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Прекршајни апелациони суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, па је по оцени жалбених навода и предлога браниоца окривљених нашао да је жалба неоснована, и да ваља одлучити као у изреци ове пресуде.

Испитујући првостепену пресуду по службеној дужности у смислу одредбе члана 272 Закона о прекршајима, другостепени суд налази да током поступка нису учињене нити побијана пресуда садржи битне повреде одредаба прекршајног поступка ни повреду материјалног права на штету окривљених, на које другостепени суд увек пази по службеној дужности, па тако ни битне повреде одредаба прекршајног поступка које су истакнуте у жалби браниоца окривљених, а које су већ биле предмет оцене првостепеног суда, о чему је у образложењу побијане пресуде дао довољно јасне и ваљане разлоге које прихвата и другостепени суд.

По оцени Прекршајног апелационог суда побијана пресуда је јасна и у изреци и у образложењу, и у свему донета у складу са одредбом члана 254 Закона о прекршајима.

Оспоравајући чињенична утврђења првостепеног суда у жалби браниоца окривљених се неосновано истиче да првостепени суд у спроведеном поступку није потпуно и правилно утврдио чињенично стање, поготову у односу на одлучне чињенице које се односе на питање да ли је или не дошло до прекидања садржаја ради емитовања емисије ТВ продаје као посебног програмског садржаја, а која одлучна чињеница је од важности не само за утврђивање одговорности окривљених већ и за оцену умишљаја окривљених, односно постојања њихове намере да учине предметне прекршаје.

Наиме, из списка предмета се утврђује, а како то правилно закључује и првостепени суд након савесне и брижљиве оцене изведених доказа ближе наведених у образложењу побијане пресуде сагласно члану 92 Закона о прекршајима, да окривљено правно лице Радио дифузно предузеће “Б 92” а.д. Београд има својство пружаоца медијске услуге у смислу члана 4 став 1 тачка 6 и члана 45 Закона о електронским медијима и да исто обавља делатност производње и емитовања телевизијског програма као комерцијални пружалац медијске услуге у смислу члана 44 став 1 тачка 2 Закона о електронским медијима.

Тако правилно првостепени суд на основу Извештаја за Савет о броју неправилности у вези са Законом о оглашавању код комерцијалних ТВ пружалаца медијских услуга са дозволом за пружање медијске услуге за подручје целе Републике, а који се односи на програм Радио дифузног предузећа “Б 92” а.д. Београд који се емитовао под скраћеном идентификационом ознаком О2.ТВ у периоду од 01.05.2019. године до 31.05.2019. године и у периоду од 01.07.2019. године до 31.07.2019. године, утврђује да је учињена једна неправилност у вези са чланом 32 Закона о оглашавању којим је прописано да ТВ оглашавање и ТВ продаја морају бити лако препознатљиви јасно и уочљиви звуком, сликом или просторно одвојени од осталих програмских садржаја, као и 42 неправилности током емитовања вести и филмова у вези са чланом

33 став 4 истог Закона и две неправилности које се односе на емитовање ТВ продаје као посебног програмског садржаја у оквиру других програмских садржаја, а све супротно члану 33 став 5 Закона о оглашавању. Осим тога, правилно првостепени суд утврђује да је окривљено правно лице учинило и 246 неправилности које се односе на ТВ оглашавање и ТВ продају у оквиру једног пуног сата емитованог програма, а све супротно члану 35 став 1 Закона о оглашавању као и једну неправилност ТВ продаје као посебне емисије, супротно члану 37 став 2 Закона о оглашавању, односно укупно 7 неправилности које се односе на емитовање ТВ продаје као посебног програмског садржаја у оквиру других програмских садржаја, супротно члану 37 став 3 истог Закона.

Поред тога, правилно првостепени суд утврђује да је учињено и 23 неправилности током емитовања вести и филмова, 5 неправилности у програмским садржајима за децу "Флора и фауна", 230 неправилности супротно члану 35 став 1 Закона о оглашавању, јер ТВ оглашање и ТВ продаја не могу заузимати више од 20% времена, 3 неправилности које се односе на емитовање ТВ продаје као посебног програмског садржаја у оквиру других програмских садржаја, о чему су у образложењу побијане пресуде дати јасни и ваљани разлози које прихвата и овај суд. Поступајући на напред описани начин супротно одредбама Закона о оглашавању како је то ближе наведено у образложењу побијане пресуде то је по оцени Прекршајног апелационог суда правилно првостепени суд закључио да је окривљено правно лице учинило прекршај из члана 78 став 1 тачка 15 Закона о оглашавању, јер је у информативној емисији Вести и забавним емисијама и играним филмовима како је то наведено у изреци првостепен пресуде које су емитоване и трајале у назначеном периоду прекинуло емисију ради ТВ оглашавања односно ТВ продаје пре истека тридесетоминутног периода и тиме поступио противно одредби члана 32 Закона о оглашавању, док је окривљено одговорно лице у правном лицу Драган Караџић учинило прекршаје из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 15 Закона о оглашавању, а како је то ближе наведено у тачки 1 изреке првостепене пресуде.

Надаље, правилно првостепени суд утврђује да је окривљено правно лице у забавним емисијама Артур 3 које су емитоване и трајале у периоду ближе наведеном у изреци првостепене пресуде прекинуо дечију ТВ емисију ради ТВ оглашавања, односно ТВ продаје, пре почетка тридесетоминутног периода и на тај начин учинио прекршај ближе означен у тачки 2 изреке првостепене пресуде из члана 78 став 1 тачка 15 Закона о оглашавању, а окривљено одговорно лице у правном лицу Драган Караџић прекршај из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 15 истог Закона. Такође правилно првостепени суд утврђује да су како окривљено правно лице, тако и окривљено одговорно лице учинили прекршаје из члана 78 став 1 тачка 15 Закона о оглашавању (правно лице), односно прекршај из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 15 истог Закона (окривљено одговорно лице у правном лицу), а на начин ближе означен у тачки 3 изреке првостепене пресуде, јер је у оквиру једног пуног сата емитованог програма емитовало огласне поруке које су заузимале више од 20% тог времена, како је то ближе наведено у тачки 3 изреке првостепене пресуде и на тај начин поступили супротно члану 35 став 1 Закона о оглашавању.

Осим тога, правилно првостепени суд закључује да је окривљено правно лице учинило прекршај из члана 78 став 1 тачка 16 Закона о оглашавању ближе наведен у тачки 4 изреке првостепене пресуде јер је у данима ближе означеним у тачки 4 изреке првостепене пресуде емитовало ТВ продају као посебан програмски садржај и то у периоду како је то ближе означено у тачки 4 изреке првостепене пресуде на који начин

је поступио супротно члану 37 став 2 Закона о оглашавању, а окривљено одговорно лице у правном лицу учинило прекршај из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 16 истог закона. Поред тога, правилно првостепени суд закључује да је окривљено правно лице учинило и прекршај из члана 78 став 1 тачка 16 Закона о оглашавању ближе означен у тачки 5 изреке првостепене пресуде, јер је за време забавне емисије “Добра земља” емитовао ТВ продају као посебан програмски садржај на који начин је поступио супротно члану 37 став 3 Закона о оглашавању, на који начин је окривљено одговорно лице у правном лицу учинило прекршај из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 16 истог Закона, као и прекршај ближе описан у тачки 6 изреке првостепене пресуде када је окривљено правно лице поступио супротно члану 33 став 4 Закона о оглашавању, јер је у информативној емисији Вести и у забавним емисијама описаним у тачки 6 изреке првостепене пресуде прекинуо емисију ради ТВ оглашавања, односно ТВ продаје пре истека тридесетоминутног периода, а на који начин је и окривљено одговорно лице у правном лицу учинило прекршај из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 16 истог Закона, односно поступио супротно члану 33 став 5 Закона о оглашавању, јер су у забавној емисији “Флора и фауна” које су емитоване и трајале у периоду ближе означеном у тачки 7 изреке првостепене пресуде прекинуо дечију емисију ради ТВ оглашавања, односно ТВ продаје у времену ближе означеном у тачкама 1 до 5 става 7 изреке првостепене пресуде на који начин је окривљено правно лице учинило прекршај из члана 78 став 1 тачка 15 Закона о оглашавању, а окривљено одговорно лице у правном лицу прекршај из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 15 истог Закона. Такође правилно првостепени суд утврђује да је окривљено правно лице у данима ближе наведеним у ставу 8 тачке 1 до 230 изреке првостепене пресуде учинило прекршај из члана 78 став 1 тачка 15 Закона о оглашавању, а окривљено одговорно лице у правном лицу прекршај из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 15 истог Закона, јер је поступио противно одредби члана 35 став 1 Закона о оглашавању, јер је у оквиру једног пуног сата емитованог програма емитовало огласне поруке у укупном трајању и у периодима како је то ближе означено у тачкама 1 до 230 изреке првостепене пресуде, а које огласне поруке су заузимале више од 20% тог времена. Такође, правилно првостепени суд закључује да је окривљено правно лице учинило прекршај из члана 78 став 1 тачка 16 Закона о оглашавању, а окривљено одговорно лице у правном лицу прекршај из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 16 истог Закона, ближе описане у ставу 9 тачке 1 до 3 изреке првостепене пресуде, јер је у данима ближе наведеним у тачкама 1 до 3 става 9 изреке првостепене пресуде за време забавне емисије “Добра земља” емитовао ТВ продају као посебан програмски садржај, а све како је то ближе означено у ставу 9 изреке првостепене пресуде.

Овакво чињенично стање правилно је првостепени суд утврдио на основу не само Извештаја за Савет регулаторног тела за електронске медије о броју неправилности код националних ТВ пружалаца медијских услуга у вези са аудио-визуелном комерцијалном комуникацијом, већ и осталих писаних доказа који су ближе означени на страни 32. образложења побијане пресуде и то пре свега увидом у снимке телевизијског програма Радиодифузног предузећа “Б 92” а.д. Београд, који се емитовао под скраћеном идентификационом ознаком O2.TV и то за период и емисије на које се односи захтев за покретање прекршајног поступка достављене у дигиталном формату на DVD, те је правилном оценом изведених доказа правилно и потпуно утврдио чињенично стање и на исто правилно применио закон када је радње окривљених ближе описане у изреци првостепене пресуде правно квалификовао и то у односу на окривљено правно лице као прекршаје из члана 78 став 1 тачка 15 и 16 Закона о

оглашавању, а окривљеног одговорног лица у правном лицу као прекршаје из члана 78 став 2 у вези става 1 тачке 15 и 16 истог Закона.

Што се тиче умишљаја правилно првостепени суд закључује да су окривљени предметне прекршаје учинили са умишљајем, о чему је у образложењу побијане пресуде на страни 34 дао довољно јасне и ваљане разлоге које прихвата и другостепени суд, те су оспоравања у жалби браниоца окривљених и у том делу оцењена као неоснована.

Надаље, испитујући првостепену пресуду по служнобеј дужности у смислу члана 272 Закона о прекршајима, другостепени суд налази да је у конкретном случају у односу на прекршаје ближе описане у ставу 1 тачке 1 до 40, ставу 2 тачке 1 и 2 и ставу 3 тачке 1 до 216 изреке првостепене пресуде из члана 78 став 1 тачка 15 Закона о оглашавању, у односу на окривљено правно лице и члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 15 истог Закона у односу на окривљено одговорно лице у правном лицу, као и за прекршаје из члана 78 став 1 тачка 16 Закона о оглашавању у односу на окривљено правно лице и прекршаје из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 16 истог Закона у односу на окривљено одговорно лице у правном лицу, ближе описане у ставу 4; и ставу 5 тачке 1 до 7 изреке првостепене пресуде наступила апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка сагласно члану 84 став 7 Закона о прекршајима.

Наиме, чланом 84 став 1 Закона о прекршајима, прописано је да се прекршајни поступак не може покренути нити водити ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, док је ставом 7 истог члана прописано да покретање и вођење прекршајног поступка застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост, док је чланом 248 став 1 тачка 6 истог закона прописано да се прекршајни поступак завршава решењем о обустави када суд утврди да је наступила застарелост за вођење прекршајног поступка.

Према томе, како су окривљено правно лице прекршаје из члана 78 став 1 тачка 15 Закона о оглашавању, а окривљено одговорно лице у правном лицу прекршај из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 15 истог Закона учинили у дане како је то ближе наведено у ставу 1 тачке 1 до 40 изреке првостепене пресуде, у ставу 2 тачке 1 и 2, у ставу 3 тачке 1 до 216, а прекршаје из члана 78 став 1 тачка 16 Закона о оглашавању окривљено правно лице, а окривљено одговорно лице у правном лицу прекршај из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 16 истог Закона, у дане ближе означене у ставу 4 и ставу 5 тачке 1 до 7 изреке првостепене пресуде од којих чињења је протекло више од две године, колико се тражи за застарелост вођења прекршајног поступка, то је у конкретном случају сагласно члану 248 став 1 тачка 6 Закона о прекршајима наступила апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка, због чега је прекршајни поступак у односу на ове прекршаје према окривљеном правном лицу и окривљеном одговорном лицу у правном лицу, обустављен.

Што се тиче одлуке о прекршајној санкцији, новчаној казни другостепени суд је имајући у виду да је прекршајни поступак против окривљених за прекршаје ближе описане у ставу 1 тачке 1 до 40; ставу 2 тачке 1 и 2; ставу 3 тачке 1 до 216; ставу 4 и ставу 5 тачке 1 до 7 изреке првостепене пресуде преиначио првостепену пресуду само у делу одлуке о прекршајној саникцији, новчаној казни у односу на ове прекршаје, тако што је окривљеном правном лицу за прекршај из члана 78 став 1 тачка 15 Закона о оглашавању, ближе описане у ставу 1 тачке 41 до 42 и ставу 3 тачке 217 до 246 изреке првостепене пресуде претходно утврдио појединачне новчане казне у износима од по 100.000,00 динара, те је задржавајући као правилно утврђене појединачне новчане казне у износима од по 300.000,00 динара за прекршаје из члана 78 став 1 тачка 15

Са изнетих разлога Прекршајни апелациони суд је на основу члана 269, члана 272, члана 273 и члана 274 Закона о прекршајима одлучио као у изреци ове пресуде.

8